

Джан: (Виходить).

Кейда: Та що се, місєє, за гуляніє? чи ви ліпшого не виділи?

Джен: Як дохє як гуляли в краю, то як їм став який на-рубок на ногу, то оттак (показує) підскакували з болю.

Явдоха: Не тра аби мені нарубок ставав на ногу.

Штіф: Видіте, давно сего не було, що тепер. Якїсь, вважнєте, повиходили люди, якїсь дрєси, якїсь кацабайки... Кажу вам, в сій Канаді все до гори ногами перевертало се. Приїде мандрянт з краю тай довго робить ся несеїлим, нїм те все нїзкєє.

Кейда: (розвиває пакунок і показує) Подивіть ся, місєє, якїй я собі купила дрєс.

Явдоха: А кїлька коштує? Певно дала зо пять долярів.

Джен: Не тра аби вона дала пять долярів! — Вона купила дєсь в секєнд гєнд сторі. А деж вона має гроші? Таже вона як якїй цєнт має, то все дає кавалєрови, аби їй любив. Я не думаю вже бїльнє за що єї дати. Наколи бим щє раз її зобачив, що виводить дєнци з другими, то я їх обоїх пофіксую!

Кейда: Ти вєднє бачив, аби я кавалєром давєла гроші?

Джен: (наєкакує) Не далаєь якосьту Нікови дуляра? кажи, не далаєь?

Кейда: А тобї що до того? Я йому позичила, а не дала.

Джен: (іронїчно) Позичила, каже. На вічне віддаванеє...